

14 Земй си своє то, и йди си: йскамъ да дамъ и на тогова послѣдныятъ, какъ во то и тебе.

15 Или немамъ власть да направимъ. што йскамъ въ свое то си нешо; или е око то ти лѣкѣво, зашто самъ азъ блѣгъ;

16 Такъ ще да бждатъ послѣдни те перви: а перви те послѣдни: зашто мнозина са выкани, а малко са избрани.

17 И като се воскачдваше Исусъ во Иерусалимъ, зема дванадесете оученицы на страна на пжтатъ, и рече имъ:

18 Бто че се воскачдваме во Иерусалимъ, и Сынъ Человѣческій ще да бжде предденъ на архіерей те, и на книжовницы те, и ще да го въсдадатъ на смѣртъ:

19 И ще да го предадатъ на пжзцы те на поруганіе и на распатіе: и въ третіатъ день ще да воскресне.

20 Тогда пристѣпн при него майка та на-Зеведеови те сынове, заедно со сыновѣ те си, коато се кланаше, и просеше нѣшо ѿ него.

21 А Исусъ и рече: що йскашъ; рече мѣ: речн, да сѣднатъ тѣа двѣа та ми сынове, едншо ѿ десна та ти, а друго ѿ лѣва та ти страна въ царство то ти.

22 Оговорн Исусъ, и рече: не знѣете що проси те: можете ли да пѣте чаша та, коато азъ трѣбѣва да пѣа; или съ крещеніе то, съ което се азъ крщавамъ да се кржстите; рекоха мѣ: можеме.

23 И рече имъ: чаша та оукъ моѣ ще да испѣте, и съ крещеніе то, съ което се азъ крщавамъ, ще да се кржстите. а да сѣднете ѿ десно и ѿ лѣво ми, не е то моѣ да го дамъ: но на Оныа на които е пригѣбено ѿ Отца моего.

24 И като чѣха (това) десеть те, разсрдихасе за двѣа та краѣа.

25 А Исусъ ги повыка и рече имъ: знѣете, зашо князове те на-пжзцы те господствуватъ надъ нѣхъ, и голѣми те властвуватъ надъ нѣхъ.

26 Въ васъ обѣче не ще да бжде такъ: но които йска да е голѣмъ въ васъ, да бжде вамъ слѣга.

27 И които йска да е въ васъ первыи, да бжде вамъ слѣга.

28 Какво то Сынъ Человѣческій не дойде, да мѣ послѣдѣва, и да даде душа та си извакленіе за мнозина.

29 И като излазеше той ѿ Иерихона, идеха слѣдъ него много народи.